

что церковно-Словянская. Като говоримъ за литература сегашныхъ Българь, на стр. 16 заблужихъ: „ за Българскж литература нема що да кажа; защо тя ощи не се е възродила « Съ това заедно напомнихъ за първж книга на ново-Българскы языкъ, а именно за букваря кого съставилъ докторъ Петръ Беровичъ, изданъ въ Бршовъ въ 1821 год. иждивеніемъ тамкашняго търговца Антонія Юанновича.

Освень доктора Беровича въ Букурещъ ся появиха и други иѣкои любители народной писменности: тръговецъ Йорданъ Геновичъ и учитель при църкви стары-Св. Георгія Василій Неновичъ. Тыя съ некои си пріатели готвили да издадхтъ:

1) Священно Цвѣтособраніе, отъ Ветхій и Новый завѣтъ, Преводъ отъ русскій изъ превода на Гибнерова въ кого то собраны сто и четири примѣра изъ Священнаго Писанья. Превелъ Анастасъ Стояновичъ отъ Котель и издалъ въ Пещи, въ 1825 год. съ хубавы церковны буквы, иждивеніемъ горняго Г-на Антонія Юанновича.

2) Василъ Неновичъ приготвилъ Лексиконъ малкій на 4 языцы: Болгарскій, Гречески, Влашски и Русски и Българскж Грамматика.

3). Грамматическа Етимологіа на сички тыя языцы. — Катихизисъ нашей православной вѣры — Священна исторія за дѣца. Не знамъ, кой щѣлъ да издава тыя книги; но, какво ся види и до сега еще не ся издадени.